

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

—ΟΧΟ—

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ' Συνέλευσις
τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως

Διακηρύττει.

Ἡ Ἐθνικὴ Γ' Συνέλευσις ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας της· σήμερον διαλύεται, καὶ οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωποι ἀπέρχονται ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, διὰ νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του πρὸς τοὺς συμπολίτας του.

Ἕλληνες! ἡ Συνέλευσις ἐτροποποίησε τὸν νόμον τῆς Ἐπιδαύρου, ἥτοι τὸ προσωρινὸν τῆς Ἑλλάδος πολίτευμα, καὶ τὸ κατέστησε τελειώτερον, ἀξιώτερον τῆς ἀξίας τοῦ λογικοῦ ὄντος, καὶ ἰκανώτερον ἢ ἀποτελέσῃ, ἐκτελούμενον διὰ τῆς Κυβερνήσεώς σας, τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Τὸ νέον πολίτευμά σας ὀνο-

μάσθη, Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος. Δι' αὐτοῦ ἰδρύνονται καὶ καθιεροῦνται τὰ δίκαιά σας. Τρεῖς δ' ἐξουσίαι, ἡ Βουλὴ, ὁ Κυβερνήτης, καὶ τὸ Δικανικὸν ἐμπιστεύονται καὶ ἐνεργοῦσι τὴν κυριαρχίαν σας.

Οἱ ἀντιπρόσωποί σας βουλευταὶ συγκροτοῦσιν ἤδη τὴν Βουλὴν, καὶ ὀφείλουσι νὰ πρυσαρμύσουν νομοδοτοῦντες τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν, καθ' ὅσον ἠμπορέσουν νὰ τὴν συμβιβάσουν μὲ τὰ ἦθη καὶ μὲ τὰς περιστάσεις τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ συστήσουν εἰς τὰς πρώτας συνεδριάσεις των τὰ κριτήρια.

Ἡ συσταθεῖσα Ἀντικυβερνητικὴ τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπὴ, θέλει ἐκπληρώσει τὰ χρέη της, κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ψήφισμα ὑπ' Ἀριθ. Θ', ἕως οὔ φθάσῃ ὁ ἴδιος εἰς τὴν πατρίδα μας. Τόπος τῆς Κυβερνήσεως πρυσδιωρίσθη τὸ Ναύπλιον, ὅπου

μεταβαίνει ἡ Βουλὴ, καὶ ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ, διὰ ν' ἀρχήσουν τὰς ἐργασίας των.

Ὁ Κυβερνήτης προσεκλήθη ἀλλεπαλλήλως, ἔχων διὰ ψηφίσματος ὑπ' Ἀριθ. ΙΒ' τὴν ἀδειαν νὰ πραγματοποιῆ Γ' δάνειον πέντε ἑκατομμυρίων ταλλήρων πραγματικῶν, ἐξ οὔ θέλει πληρώσει καὶ τὸν τόκον τῶν δύο προλαβόντων δανείων.

Ἡ Ἑλλὰς νομίζεται ἤδη εὐδαίμων ἐρειδομένη εἰς τὸν Κυβερνήτην, εἰς τὸν Στόλαρχον, καὶ εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰς ἀρετὰς θὰ ἐκπηγάσουν εὐεργετικὰ καὶ σωτηριώδη ἀποτελέσματα.

Ἡ Συνέλευσις ἐψηφίσαστο νὰ γενῆ στόλος ἔθνικος, καὶ νὰ διοργανισθῇ τὸ στρατιωτικὸν μας διαιγούμενον εἰς στρατεύματα κατ' ἐνέργειαν, εἰς στρατεύματα κατὰ δύ-

ταμιν, καὶ εἰς στρατεύματα πολιτικά.
Οὕτως ἡ πατρίς θέλει συγκεντρώσει, στε-
ρεώσει, καὶ κατευθύνει τὰς δυνάμεις της
εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον της εὐστόχως.

Ἀλλὰ οὔτε οἱ καλοὶ νόμοι, οὔτε τὸ
εἶδος τῆς κυβερνήσεως, οὔτε τῶν κριτη-
ρίων ἢ σύστασις, οὔτε ὁ διοργανισμὸς
τοῦ ναυτικῆ καὶ τοῦ στρατιωτικῆ, οὔτε
ἡ συνδρομὴ τῶν διαληφθέντων ἀνδρῶν ἀρ-
κούσιν εἰς τὸ νὰ μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ
τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἀπαιτεῖται πρὸ
πάντων ἢ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἢ Δέ-
λησις ἀπάντων, καὶ ἡ ἀμοιβαία συν-
δρομὴ, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ὅποιον
προεθέμεθα σκοπὸν.

Ἕλληνες! τὰ πράγματα μᾶς ἀπέ-
δειξαν ὅτι, ὅταν Δελήσωμεν, δυνάμεθα νὰ
νικήσωμεν μυριάδες Ὀθωμανῶν ἢ φανίσθη-
σαν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς πατρώας γῆς,
χιλιάδας ἐξ αὐτῶν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἐξο-

λοθρεύσωμεν, ὅταν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
καὶ ὅταν ὁμονοῦντες ἔχωμεν μίαν καὶ
τὴν αὐτὴν Δέλησιν· τότε δ' ἐμποροῦμεν
νὰ ἔχωμεν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Δέλησιν,
ὅταν ἀποβλέπωμεν ὅλοι πρὸς τὸ κοινὸν ὄ-
φελος. Συμπολίται! τὸ κοινὸν πάντων
ὄφελος εἶναι, νὰ ἀνακτήσωμεν τὴν πα-
τριδα μας, καὶ διὰ νὰ τὴν ἀνακτήσωμεν,
πρέπει νὰ πολεμήσωμεν ὅλοι, καὶ ἄνδρες
καὶ γυναῖκες, καὶ νέοι, καὶ γέροντες,
ὅλοι πρέπει νὰ δράσωμεν τὰ ὄπλα, διὰ
νὰ συντελέσωμεν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα·
καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες μας πρέπει νὰ δρά-
μουν μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, νὰ συμ-
πολεμήσουν ὑπὸ τὸν προμαχῶνα τῶν στη-
θῶν μας, καὶ τότε βέβαια θὰ νικήσωμεν.
Ἕλληνες! διὰ τῶν ὀπλων ἀπεσεύσαμεν
τὸν ἄτιμον ζυγόν, καὶ διὰ τῶν ὀπλων
θὰ φυλάξωμεν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευ-
θερίαν μας· ὅλοι πρέπει νὰ ὀπλοφορήσω-

μὲν ὅλοι πρέπει νὰ θυσιάσωμεν τὴν ζω-
 ῆν μας ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος· ὅλοι πρέπει νὰ θελήσωμεν διὰ
 τὸ ἀποθάνωμεν ἐντίμως, ἂν δὲν θέλωμεν
 τὸ ἀποθάνωμεν ἀτίμως· καὶ τὸ ἀποθάνω-
 μεν, φεῦ, ἀτίμως, ἂν δὲν ἀσπασθῶμεν
 ἀλλήλους τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ
 ἂν δὲν τρέξωμεν προθύμως κατὰ τοῦ ἐχ-
 θροῦ μὲ ἀπόφασιν τὸ ἀποθάνωμεν. "Ελ-
 ληνες! εἰς μάτην φεῖδεται τῆς ζωῆς του
 ὅστις εἶναι καταδικασμένος εἰς θάνατον·
 ἡμεῖς εἴμεθα ἤδη καταδικασμένοι, ὁ δὲ
 σφαγεὺς ἡμῶν Ὁθωμανὸς δὲν δὰ βάλετ
 τὴν αἵματοσταγὴν μάχαιράν του εἰς τὴν
 θῆκην, ἂν δὲν μᾶς κατασφάξῃ ἅπαντας,
 ὡσὰν πρόβατα. Ποῦ τάχα δὰ καταφύ-
 γωμεν; ἀλλοῦ δὲν εὐρίσκομεν ἀσφάλειαν
 παρὰ εἰς τὰ ὄπλα μας καὶ εἰς τὸ σύν-
 θημά μας, ἢ ἐλευθερία ἢ θάνατος. Ἀλ-
 λά τί δὲν κατορθοῦμεν ἔχοντες ἀπόφασιν

τὸ ἀποθάνωμεν διὰ νὰ ζήσωμεν, εἰς τὴν
 ἱστορίαν ἀθάνατοι; Ἐξολοθρευταὶ τῶν τυ-
 ράννων, νικηταὶ τοῦ Χουρσήτη καὶ τοῦ
 Δράμαλη! θέλει νικήσωμεν καὶ κατα-
 στρέψωμεν εἰς τέλος τὸν Ἰμπραήμην καὶ
 τὸν Κιουταχῆν· καὶ ἤδη τοὺς ἐνίκησαμεν
 διὰ τῆς καρτεροψυχίας μας· θέλει δὲ τοὺς
 καταστρέψωμεν βέβαια καὶ τούτους, εἰ-
 ἂν ἀσπασθῶμεν ἀλλήλους, καὶ δράξαν-
 τες τὰ ὄπλα δράμωμεν κατ' αὐτῶν διὰ
 τὸ ἀποθάνωμεν· θέλει καταστρέψωμεν καὶ
 τούτους, καὶ ἄλλας πολλὰς ἐχθρῶν χι-
 λιάδας, εἰάν φυλάξωμεν πρὸς ἀλλήλους
 ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, εἰάν ὑποταχθῶμεν
 εἰς τοὺς σωτηριώδεις νόμους, καὶ εἰς τὰς
 νομίμους διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ὅ-
 ποῦ ἐσυστήσαμεν. "Ελληνες! ἡ Κυβερ-
 νησις αὕτη, βοηθουμένη ἀπὸ τὰς ἀρετὰς
 τοῦ Στολάρχου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου,
 προθυμεῖται καὶ ἐλπίζει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ

ὅποια ἐνεπιστεύθη ἱερά χρέη τῆς κοινῆς
σωτηρίας καὶ εὐδαιμονίας· οἱ δυνατοὶ τῆς
Εὐρώπης, οἱ φιλόθρωποι φιλέλληνες δὲν
παύουν τοῦ νὰ συνεργοῦν εἰς τὸ νὰ ἀπο-
λαύσωμεν τὰ δίκαιά μας. Ἀφ' οὗ ὑπε-
φέραμεν ὅλας τὰς τρικυμίας, τέλος πάν-
των φθάνομεν ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸν λι-
μένα τῆς ἀσφαλείας· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκ-
πληρώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ χρέη μας,
νὰ διπλασιάσωμεν τὴν προθυμίαν μας,
καὶ νὰ δείξωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας
πρὸς τοὺς εὐεργέτας μας Εὐρωπαίους,
χρῶμενοι καλῶς τὰ γενναῖα τῶν βοηθήμα-
τα, καὶ προμηθεύοντες τοὺς τὴν εὐχαρί-
στησιν τοῦ νὰ ζήσωμεν ὡς ἔθνος ἐλευ-
θερον καὶ αὐτόνομον. Ἕλληνες! οἱ δυ-
νατοὶ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης μεσολαβοῦσι
διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας· οἱ φιλοδίκαιοι πρέ-
σβεις αὐτῶν προσπαθοῦν νὰ καταπεισούν
τὸν ἀημίον σας, ὅτι ἡ γῆ τῶν πατέρων

σας δὲν εἶναι ἐδική του, καὶ οἱ κάτοι-
κοί της δὲν εἶναι πράγματά του, ἀλλ' εἶ-
ναι λογικὰ ὄντα, πλασμένα καὶ εἰκόνα
Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν· ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἔχο-
μεν χρέος, παρὰ νὰ πολεμῶμεν διὰ τὴν
σωτηρίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας. Ὅθεν,
ἐν ᾧ οἱ φιλοδίκαιοι βασιλεῖς, καὶ ὁ χρι-
στιανικὸς κόσμος ὑπερασπίζονται τὰ δί-
καιά μας, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ προσφέρω-
μεν τὴν εἰρήνην διὰ τὴν ἀγάπην τῆς
ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ πολεμῶμεν
ἐν ταύτῳ, διὰ νὰ κερδήσωμεν τέλος πάν-
των τὰ δίκαιά μας, ἢ διὰ νὰ μὴ γένωμεν
ἀτίμως θύματα τῆς σουλτανικῆς ἀδικω-
τάτης ἐκδικήσεως.

Τῆ 5 Μαΐου 1827 ἐν Τροιζήνι (Δαμασκ)

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Σισίνης

(Τ. Σ.) Ἐπίγραμματεὺς
Ν. Σπηλιᾶδης

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας καὶ
Ἀδαιρέτου Τριάδος.

Καὶ τρίτον ἤδη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος,
εἰς Ἐθνικὴν Συνέλευσιν συναγμένον, κηρύτ-
τει διὰ τῶν νομίμων πληρεξουσίων του
ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτι-
κὴν αὐτοῦ ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, καὶ
συσταίνει τὰς ἑξῆς δεμελιώδεις ἀρχὰς
τοῦ πολιτεύματός του.

Κεφ. Α΄.

Περὶ Θρησκείας.

1. Καθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπαγγέλλεται

ται τὴν θρησκείαν του ἐλευθέρως, καὶ
διὰ τὴν λατρείαν αὐτῆς ἔχει ἴσην ὑ-
περάσπισιν. Ἡ δὲ τῆς Ἀνατολικῆς
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶ-
ναι θρησκεία τῆς ἐπικρατείας.

Κεφ. Β΄.

Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπι-
κρατείας.

2. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια εἶναι μία
καὶ ἀδιαίρετος.
3. Σύγκειται ἀπὸ ἐπαρχίας.
4. Ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος εἶναι, ὅσαι
ἔλαβον καὶ θὰ λάβωσι τὰ ὄπλα κατὰ
τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας.

Κεφ. Γ΄.

Δημόσιον δίκαιον τῶν Ἑλ-
λήνων.

5. Ἡ κυριαρχία ἐνυπάρχει εἰς τὸ ἔθνος
πᾶσα ἐξουσία πηγάζει ἐξ αὐτοῦ καὶ
ὑπάρχει ὑπὲρ αὐτοῦ.
6. Ἕλληνες εἶναι,
  - α. Ὅσοι αὐτόχθονες τῆς Ἑλληνικῆς
ἐπικρατείας πιστεύουσιν εἰς Χριστόν.
  - β. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὸν Ὀθω-
μανικὸν ζυγὸν, πιστεύοντες εἰς Χρι-
στὸν, ἤλθαν καὶ θὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, διὰ νὰ συν-
αγωνισθῶσιν ἢ νὰ κατοικήσωσιν εἰς
αὐτήν.
  - γ. Ὅσοι εἰς ξένας ἐπικρατείας εἶναι
γεννημένοι ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα.

δ. "Όσοι αὐτόχθονες καὶ μὴ καὶ οἱ τούτων ἀπόγονοι, πολιτογραφηθέντες εἰς ξένας ἐπικρατείας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος συντάγματος, ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικρατείαν, καὶ ὀρκισθῶσι τὸν Ἑλληνικὸν ὄρκον.

ε. "Όσοι ξένοι ἔλθωσι καὶ πολιτογραφηθῶσιν.

7. "Όλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων.

8. "Όλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ, ἕκαστος κατὰ τὸ μέτρον τῆς προσωπικῆς του ἀξίας, εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα, πολιτικά, καὶ στρατιωτικά.

Γὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ πληρεξουσιότητος θὰ κανονισθῆ εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, ὃ ὁποῖος θὰ ἐπιδιορθωθῆ, καὶ δημοσιευθῆ ἀπὸ τὴν Βουλὴν.

9. "Όσοι ξένοι ἔλθωσι νὰ κατοικήσωσιν, ἢ νὰ παροικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικρατείαν, εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν νόμων.

10. Αἱ εἰσπραξεις διανεμόνται εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐπικρατείας δικαίως, καὶ ἀναλόγως τῆς περιουσίας ἐκάστου. Κάμμία δὲ εἰσπραξις δὲν γίνεται χωρὶς προεκδεδομένου νόμου, καὶ κανεὶς νόμος περὶ εἰσπραξέως δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ δι' ἓν καὶ μόνον ἔτος.

11. Ὁ νόμος ἀσφαλίζει τὴν προσωπικὴν ἐκάστου ἐλευθερίαν· κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐναχθῆ ἢ φυλακωθῆ εἰμὴ κατὰ τοὺς νομικοὺς τύπους.

12. Ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ, καὶ τὰ κτήματα ἐκάστου, ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εὐρισκομένου, εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

13. Κάμμία διαταγὴ περὶ ἐξετάσεως καὶ συλλήψεως ὁποιοῦνδήποτε προσώπων καὶ

πραγμάτων δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκδοθῇ, χωρὶς νὰ στηρίζεται εἰς ἱκανὰ δείγματα, καὶ νὰ περιγράφη τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως, καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συλληφθῶσιν.

14. Εἰς ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς διαδικασίας ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν αἰτίαν καὶ φύσιν τῆς εἰς αὐτὸν προσαφθείσης κατηγορίας, νὰ ἀντεξετάζεται πρὸς τοὺς κατηγοροῦσιν καὶ τοὺς μάρτυρας, νὰ παρουσιάσῃ μαρτυρίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ, νὰ λαμβάνῃ εἰς βοήθειάν του συμβούλους, καὶ νὰ ζητῇ ταχεῖαν ἀπόφασιν ἀπὸ τὸ δικαστήριον.

15. Ἐκαστος πρὸ τῆς καταδίκης του δὲν λογίζεται ἔνοχος.

16. Κάνεις δὲν κρίνεται δις δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα, καὶ δὲν καταδικάζεται οὐδὲ προσωρινῶς στερεῖται τὰ κτήματά του χωρὶς προηγουμένην δια-

δικασίαν· πᾶσα δὲ ὑπόθεσις ἅπαξ ὀριστικῶς δικασθεῖσα δὲν ἀναθεωρεῖται.

17. Ἡ Κυβέρνησις ἠμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν Δυσίαν τῶν κτημάτων τινὸς, διὰ δημόσιον ὄφελος, ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένον, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

18. Αἱ βάσανοι καὶ αἱ δημεύσεις ἀπαγορεύονται.

19. Ὁ νόμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὀπισθενεργὸν δύναμιν.

20. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνωσι καταστήματα παντὸς εἶδους, παιδείας, φιλανθρωπίας, βιομηχανίας, καὶ τεχνῶν, καὶ νὰ ἐκλέγωσι διδασκάλους διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν των.

21. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν οὔτε πωλεῖται, οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀργυρώνητος δὲ ἢ δούλος παντὸς γένους καὶ πάσης ἑρρησκείας, καθὼς πατήρη

τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἀπὸ τὸν δεσπότην αὐτοῦ ἀκαταζήτητος.

22. Κανεῖς δὲν δύναται ν' ἀποφύγη τὸ ἀνήκον δικαστήριον, οὐδὲ νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὸ νὰ καταφύγη εἰς αὐτό.

23. Κανεῖς δὲν δύναται νὰ μένη εἰς φυλακὴν πλεόν τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, χωρὶς νὰ πληροφορηθῇ ἐπισήμως τὰς αἰτίας τῆς φυλακώσεώς του, καὶ πλείοτερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, χωρὶς ν' ἀρχίσῃ ἢ ἐξέτασις.

24. Ὁ κληρὸς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Ἐκκλησίας, δὲν ἐμπεριπλέκεται εἰς κανὲν δημόσιον ὑποϋργημα· μόνοι δὲ οἱ πρεσβύτεροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως.

25. Καθεὶς δύναται ν' ἀναφέρεται πρὸς τὴν Βουλὴν ἐγγράφως, προβάλλων τὴν γνώμην του περὶ παντὸς δημοσίου πράγματος.

26. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα χωρὶς πρὸ ἐξέτασιν νὰ γράψωσι, καὶ νὰ δημοσιεύωσιν ἐλευθέρως διὰ τοῦ τύπου, ἢ ἀλλέως τοὺς στοχασμοὺς καὶ τὰς γνώμας των, φυλάττοντες τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους:

α. Νὰ μὴν ἀντιβαίνωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

β. Νὰ μὴν ἀντιβαίνωσιν εἰς τὴν σεμνότητα.

γ. Νὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν προσωπικὴν ὕβριν καὶ συκοφαντίαν.

27. Κανένας τίτλος εὐγενείας δὲν δίδεται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν πολιτείαν· καὶ κανεῖς Ἕλληνα εἰς αὐτὴν δὲν ἠμπορεῖ, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Κυβερνήτου, νὰ λάβῃ ὑποϋργημα, δῶρον, ἀμοιβὴν, ἀξίωμα, ἢ τίτλον παντὸς εἶδους ἀπὸ κανένα μονάρχην, ἡγεμόνα, ἢ ἀπὸ ἐξωτερικὴν ἐπικράτειαν.

28. Τὰ ἐπίθετα Ἐκλαμπρότατος, Ἐξοχώτατος κ.τ.λ. δὲν δίδονται εἰς κανένα Ἑλληνα ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας.

Εἰς μόνον τὸν Κυβερνήτην δίδεται τὸ ἐπίθετον Ἐξοχώτατος· ἀλλὰ καὶ τοῦτο συμπαύει μὲ τὸ ἀξίωμα του.

29. Κανεὶς αὐτίχθων ἢ πολιτογραφημένος Ἑλληνα, κατοικῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἀπολαμβάνων τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, δὲν δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς προστασίαν ξένης δυνάμεως. Ἀλλέως παύει νὰ ᾖ πολίτης Ἑλληνα.

Κεφ. Δ'.

Περὶ πολιτογραφήσεως.

30. Ἡ Κυβέρνησις πολιτογραφεῖ τοὺς ξένους, ὅσοι ἀπὸ τοπικὴν ἀρχὴν τῆς

Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας φέρωσιν ἀποδείξεις ἀποχρώσας,

α. ὅτι διέτριψαν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τρία ὀλόκληρα ἔτη.

β. ὅτι εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ὑπέπεσαν εἰς ἐγκληματικὴν καταδίκην.

γ. ὅτι ἀπέκτησαν εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἀκίνητα κτήματα τὸ ὀλιγώτερον ἑκατὸν ταλλήρων.

31. Τὰ μεγάλα ἀνδραγαθήματα, καὶ αἱ ἀποδεδειγμένοι σημαντικαὶ ἐκδουλεύσεις εἰς τὰς χρείας τῆς πατρίδος, εἶναι καθ' ἑαυτὰ ἱκανὰ δικαιώματα εἰς πολιτογραφίαν.

32. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πολιτογραφῇ καὶ ἐκείνους τοὺς ξένους, ὅσοι συστήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα σημαντικὰ καταστήματα, συντείνοντα εἰς τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν, τοῦ ἐμπορίου, τῶν ἐπιστημῶν, καὶ τῆς βιομηχανίας.

ἤμπορεῖ δὲ νὰ συντέμνη τὸν εἰς πολιτογράφησιν ἀπαιτούμενον καιρὸν, ὅχι ὅμως νὰ τὸν καταντᾷ ὀλιγώτερον ἑνὸς ἔτους.

33. Ὅστις ξένος ὑπηρέτησεν, ἢ ὑπηρέτησεν πολιτικῶς δύο ἔτη τὴν Ἑλλάδα, ἔχων τὰς ἀναγκαίας τῆς ὑπηρεσίας του ἀποδείξεις, εἶναι δι' αὐτὸ τοῦτο πολίτης Ἑλλην.

34. Ὁ πολιτογραφημένος ἀπολαμβάνει ἀμέσως ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου. Τὸ δικαίωμα τῆς πληρεξουσιότητος καὶ ἀντιπροσωπείας δὲ κανονισθῆ εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.

35. Ὁ πολιτογραφούμενος ὀρκίζεται τὸν Ἑλληνικὸν ὄρκον.

Κεφ. Ε΄.

Περὶ συντάξεως τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας.

36. Ἡ κυριαρχία τοῦ ἔθνους διαιρεῖται εἰς τρεῖς ἐξουσίας, Νομοθετικὴν, Νομοτελεστικὴν, καὶ Δικαστικὴν.

37. Ἡ νομοθετικὴ κατασκευάζει τοὺς νόμους.

38. Ἡ νομοτελεστικὴ ἐπικυρόνει αὐτοὺς κατὰ τὸ 73 ἄρθ. καὶ τοὺς ἐκτελεῖ.

39. Ἡ δικαστικὴ τοὺς προσαρμόζει.

40. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἀνήκει ἰδιαιτέρως εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Βουλὴ.

41. Ἡ νομοτελεστικὴ ἀνήκει εἰς ἓνα μόνον ὀνομαζόμενον Κυβερνήτην, ἔχοντα διαφορὰς ὑπ' αὐτὸν γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας.

42. Ἡ δικαστικὴ εἰς τὰ διάφορα δικαστήρια.

Κεφ. Στ'.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

43. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
44. Ἐκαστος τῶν ἀντιπροσώπων, ἐρχόμενος νὰ συσσωματωθῇ μετὰ τὴν Βουλὴν, ὀρκίζεται τὸν Βουλευτικὸν ὄρκον.
45. Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν λαὸν κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.
46. Ἡ Βουλὴ, ὀλικῶς θεωρουμένη, εἶναι ἀπαραβίαστος.
47. Ἡ Βουλὴ ἔχει Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, πρῶτον καὶ δεύτερον Γραμματέα μετὰ τοὺς ἀναγκαίους ὑπογραμματεῖς.
48. Ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος ἐκλέ-

γονται ἀπὸ τὴν Βουλὴν διὰ τῶν πλειόνων ψήφων.

Ἐκλέγεται ὁ μὲν Πρόεδρος ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ὁ δὲ Ἀντιπρόεδρος μόνον ἐντὸς.

49. Ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος Γραμματεὺς ἐκλέγονται ἐκτὸς τοῦ σώματος διὰ τῶν πλειόνων ψήφων τῶν ἀντιπροσώπων.
50. Ὁ Πρόεδρος προεδρεύει εἰς τὰς καθημερινὰς συνεδριάσεις, διορίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν, τὰς ἀπολύει, καὶ, ὅταν ἡ χρεῖα τὸ καλῆ, συγκαλῆ τὴν Βουλὴν εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν.
51. Κατ' αἴτησιν εἴκοσιν ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους Βουλευτὰς ὁ Πρόεδρος χρεωστεῖ νὰ συγκροτήσῃ συνεδρίασιν.
52. Ὅταν ὁ Πρόεδρος λείπῃ, ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκπληροῦναι τὰ χρεῖα ἐκείνου ὅταν ὁμῶς λείπωσι καὶ οἱ δύο, τότε

- λαμβάνει τὴν καθέδραν ὁ γηροντότερος τῶν ἀντιπροσώπων.
53. Ὅταν τύχη νὰ ἀποθάνῃ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο, ἢ πέσῃ εἰς φυσικὴν ἀνικανότητα, τότε ἀντικατασταίνεται ἄλλος κατὰ τὸ 48 ἄρθρον.
54. Ἡ διάρκεια τῆς προεδρίας καὶ ἀντιπροεδρίας εἶναι ἐνιαύσιος.
55. Τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου τῶν ἀντιπροσώπων εἶναι ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς διὰ νὰ λογίζεται πλήρης ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς.
56. Κανεὶς τῶν ἀντιπροσώπων δὲν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Βουλῆς χωρὶς συγκατάθεσιν κ' ἐγγράφον τακτικὴν ἀδειαν τῆς Βουλῆς.
57. Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται διὰ τρεῖς ἔτη· τὸ τρίτημόριον αὐτῶν ἀλλάζει κατ' ἔτος· τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔτος ἢ ἀλλαγὴ γίνεται διὰ κλήρον.

58. Ὁ αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ἀντιπρόσωπος εἰς δύο κατὰ συνέχειαν περιόδους.
59. Ἡ Βουλὴ ἀρχίζει τὰς ἐργασίας τῆς τὴν ἀ δευτέραν τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅτε χρεωστοῦν ἀπαραιτήτως νὰ ἦναι συναγμένοι ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι.
60. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς διαρκούν τέσσαρας ἢ πέντε μῆνας.
61. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς γίνονται διὰ τῶν πλειόνων ψήφων· εἰς δὲ διχοψηφίαν, ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου κικῶ.
62. Ὅταν ὁ Πρόεδρος δὲν ἦναι ἀντιπρόσωπος, ψηφοφορεῖ μόνον εἰς διχοψηφίαν· ὅταν δὲ ἦναι καὶ ἀντιπρόσωπος, ψηφοφορεῖ μὲν ἀναγκαίως ὡς τοιοῦτος, καὶ εἰς διχοψηφίαν φέρει καὶ τὴν νικῶσαν.
63. Εἶναι ἀσυγχώρητον εἰς ἀντιπρόσωπον ν' ἀναδεχθῇ ἄλλο δημόσιον ὑποῦρ-

πρῶτον, ἢ νὰ λάβῃ μέρος κατ' εὐθείαν ἢ πλαγίως εἰς μίσθωσιν προσόδων τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως.

4. Τὰ μέλη τῆς Βουλῆς λαμβάνουσι τὸν τεταγμένον μισθὸν ἀπὸ τὸ ἔθνικόν ταμεῖον, ἐν ὅσῳ εἶναι παρόντα, ὅπου ἡ Βουλὴ συνεδριάζει, καὶ ὅλον μὲν, ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ σύνοδος, τὸν ἥμισυν δὲ μετὰ τὴν παύσιν αὐτῆς.

5. Ἀντιπρόσωπος δὲν φυλακίζεται ἐν ὅσῳ διαρκοῦν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, καὶ τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῶν συνεδριάσεων, καὶ μετ' αὐτὰς εἰς τὸ διάστημα ὅμως τοῦτο ὑποβάλλονται εἰς δίκην.

Ἐὰν καταδικασθῇ εἰς κεφαλικὴν ποινὴν, ἢ ἀτιμωτικὴν, ἢ καταδίκη τοῦ ἐνεργεῖται.

66. Οἱ ἀντιπρόσωποι εἶναι ἀνεύθυνοι δι' ὅσα ὁμιλήσωσιν ἐντὸς τῆς Βουλῆς.

67. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς εἶναι

δημόσιοι, καὶ, χρείας καλούσης, μυστικαί, ὅταν τὰ πλείοτερα μέλη τῆς Βουλῆς τὸ κρίνωσιν εὐλογον.

68. Τὰ μέλη τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς χρείας τῆς ἐπικρατείας διαιροῦνται εἰς διαρκεῖς ἐπιτροπὰς, καὶ ἡ Βουλὴ προσδιορίζει τὰ ἔργα ἐκάστης.

69. Ἐκαστος τῶν ἀντιπροσώπων ἠμπορεῖ διὰ τοῦ Προέδρου νὰ προτείνῃ ἐγγράφως εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου.

70. Τὰ προβουλευμάτα καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς Βουλῆς ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν ἄ γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Βουλῆς.

71. Ὁ Ἄ γραμματεὺς τῆς Βουλῆς συνθέτει τὰ προβουλευμάτα, καὶ τὰς πράξεις ἐν γένει αὐτῆς, καὶ φυλάττει ἀκριβῆ βιβλία αὐτῶν, καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

72. Ὄταν ὁ ἄ γραμματεὺς λείπῃ, ὁ β' ἐκπληρόνει τὰ χρέη ἐκείνου.

73. Πᾶν προβούλευμα παρουσιάζεται εἰς τὸν Κυβερνήτην, καὶ εἰ μὲν οὗτος τὸ ἐγκρίνει, τὸ ἐπικυρόνει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆν ἡμέραν τῆς παρουσιάσεώς του, τὸ δημοσιεύει, καὶ τότε πλέον τοῦτο εἶναι νόμος.

Ἐὰν ὁμως δὲν τὸ ἐγκρίνη, τὸ ἐπιστρέφει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν μὲ τὰς προσθαφαιρέσεις καὶ παρατηρήσεις του. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀντιγράφει αὐτολεξεί ταύτας, τὰς παραπέμπει εἰς τὴν ἀνήκουσαν διαρκῆ ἐπιτροπὴν τῆς, διὰ νὰ τὰς σκεφθῇ, καὶ νὰ τὰς ὑποβάλῃ εἰς ἀναθεώρησίν τῆς καὶ ἐὰν αὐτὴ δὲν ἐγκρίνη τὸ οὕτως ἔχον προβούλευμα τὸ πέμπῃ καὶ δεύτερον εἰς τὸν Κυβερνήτην.

Ἐὰν πάλιν οὗτος ἀρνηθῇ τὴν ἐπι-

πύρωσιν, τὸ ἐπιστρέφει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, αἰτιολογῶν τὴν ἀρνήσιν του εἰς τὴν Βουλὴν. Αὕτη δὲ κατὰ χρέος τὸ ἀναθεωρεῖ καὶ αὖθις κ' ἐὰν διὰ τῶν πλειόνων ψήφων ἐπιμείνῃ εἰς τὸ προβούλευμα, καθὼς παρ' αὐτῆς ἐνεκρίθη, τὸ πέμπει καὶ τρίτον εἰς τὸν Κυβερνήτην, ὅστις χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ τὸ ἐπικυρώσῃ καὶ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ, καὶ τότε τοῦτο γίνεται νόμος.

74. Ἐὰν περὶ τὰ τέλη τῆς συνόδου προβούλευμα ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Κυβερνήτου μείνῃ ἀτελείωτον, ἡ ἀκόλουθος σύνοδος τῆς Βουλῆς λογαριάζει τὰς ἀπὸ τὴν προλαβοῦσαν γενομένας παραπομπὰς αὐτοῦ.

75. Σχέδιον νόμου, προβαλλόμενον ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην εἰς τὴν Βουλὴν, ἐὰν συζητηθῇ ἀπὸ αὐτὴν, καὶ τρεῖς ἐπι-

- στραφῆ ἀπαράδεκτον πρὸς αὐτὸν, πίπτει.
76. Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ συζητήσῃ τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παρουσιαζόμενον ὑποθετικὸν λογαριασμὸν τῶν δημοσίων ἐξόδων, χορηγεῖ εἰς αὐτὴν τοὺς εἰς ἀπάντησίν των ἀναγκαίους πόρους.
77. Θεωρεῖ κατ' ἔτος λεπτομερῶς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ τὰ χρεῖα τῆς ἐπικρατείας, τὰ ὅποια καταστρέφονται ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας γραμματέα τῆς ἐπικρατείας, καὶ διορίζει νὰ δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου ἡ ἰσολογισμὸς περιληπτικῶς.
78. Φροντίζει διὰ τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου, καὶ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν.
79. Προσδιορίζει διὰ νόμου τοὺς δασμοὺς, τὰ τελῶνια, καὶ τὰς λοιπὰς

- ἐισπραξεις, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται ὁμοiotρόπως καὶ ἐπίσης καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν κατὰ τὸ 10 ἄρθρον.
80. Ἀποφασίζει διὰ νόμου περὶ δανείου μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἔθνους, καὶ δι' ὑποθήκης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.
81. Νομοθετεῖ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα ὑπόκεινται εἰς φθορὰν τούτων δὲ ἡ πώλησις πρέπει, ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ γίνεταί ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ προκηρύττεται διὰ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας τακτικῶς εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας.
82. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν καλὴν χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ὅταν κρινῆ ἀναγκαῖον, ζητεῖ ὁποιοῦνδήποτε λογαριασμὸν διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας,

δίδουσα τὸν καιρὸν, ὅσον νομίζει ἀναγκαῖον, εἰς τὴν κατάστροφον αὐτοῦ.

83. Ἐκαστος τῶν ἀντιπροσώπων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀπὸ τὰς γραμματείας περὶ παντὸς πράγματος, συζητουμένου εἰς τὴν Βουλὴν.

84. Κανονίζει τὸ νομισματικὸν σύστημα, προσδιορίζουσα τὸ βᾶρος, τὴν ποιότητα, τὸν τύπον καὶ τ' ὄνομα ἐκάστου νομίσματος καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

85. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν δημόσιον παιδείαν, καὶ προστατεύει αὐτήν, καθὼς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν πρὸσδον τῶν ἐπιστημῶν καὶ κοινωφελῶν τεχνῶν, καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἀσφαλίζει καὶ τοὺς εὔρετὰς καὶ συγγραφεῖς τὸ πρὸς καιρὸν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀπολαύσεως τῆς προερχομένης ἀπὸ τῆς

εὔρεσιν καὶ ἀπὸ τὰ συγγράμματα:

86. Θέτει νόμους περὶ λειῶν, καὶ κατὰ τὰ πειρατείας.

87. Θέτει νόμους περὶ στρατολογίας κατ' ἀπογραφὴν.

88. Φροντίζει διὰ κατασκευὴν καὶ ἀγορὰν ἐθνικῶν πλοίων.

89. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

90. Νομοθετεῖ περὶ μισθώσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων καὶ κτημάτων.

91. Θὰ φροντίσει νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἐνὸς εἶδους σταθμῆ καὶ μέτρα.

92. Προσδιορίζει τοὺς μισθοὺς τοῦ Κυβερνήτου, τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας, καὶ τῶν δικαστῶν.

93. Προσδιορίζει διὰ νόμου τὰ ἔσοδα τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὸν πρᾶσφορῶτερον τρόπον, ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων.

94. Τροπολογεῖ καὶ ἀκυρόνει τοὺς νόμους πλὴν τῶν συνταγματικῶν.
95. Χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησις οὔτε πολέμου κήρυξιν, οὔτε συνθήκην εἰρήνης, συμμαχίας, φιλίας, ἐμπορίου, οὐδετερότητος. Ἐξαιροῦνται αἱ ὀλιγοήμερου μερικῆς ἀνακωχῆς συμβάσεις· ἀλλὰ καὶ τότε ἡ Κυβέρνησις χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὴν Βουλὴν.
96. Ἡ Βουλὴ δέχεται περὶ παντοίων ὑποθέσεων ἀναφορὰς, καὶ ὅσας κρίνη δεῖ τὰς τὰς διευθύνει, ὅπου ἀνήκει, χωρὶς νὰ δώσῃ γνώμην.
97. Εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ὁ ἐφημεριδογράφος ἔχει ἐλευθέραν εἴσοδον, καὶ ἀποκλείεται μόνον ἀπὸ τὰς μυστικάς.
98. Ἡ Βουλὴ κάμνει ὅσας διατάξεις κρίνη ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς εὐλαξίαν

99. Ἡ Βουλὴ χρεωστεῖ νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ συναχθῶσι κώδικες, πολιτικός, ἐγκληματικός, καὶ στρατιωτικός, ἔχοντες ἰδιαίτερος βάσιν τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν.
100. Καθεὶς τῶν ἀντιπροσώπων ψηφίζει κατὰ τὴν συνείδησίν του, χωρὶς νὰ ζητῇ γνώμην καὶ ἰδιαίτερας ὁδηγίας ἀπὸ ἐκείνους, τῶν ὁποίων φέρει τὸ πρόσωπον.
101. Ἐὰν συμπέσῃ θάνατος, παραίτησις, ἢ φυσικὴ ἀνικανότης τοῦ Κυβερνήτου, ἡ Βουλὴ συσταίνει ἐκτὸς τοῦ σώματός της τριμελῆ Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἢ ὁποία ἐκτελεῖ προσωρινῶς τοὺς νόμους μετὰ τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας, ἕως ὅτου ἐκλεχθῇ ὁ Κυβερνήτης κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.
- Ἐὰν ἡ Βουλὴ τύχῃ λυμένη,

γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας συσταί-
νουν προσωρινῶς συμβούλιον ἀντικυ-
βερνητικόν, καὶ τοῦτο ὀφείλει ἀμέσως
να συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν εἰς ἑκτακτον
σύνεδρον τὰ δὲ μέλη αὐτῆς χρεωστοῦν
να συνέλθωσι δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ αὐτό-
κλητοι.

Εἰς ἑκατέραν τῶν περιστάσεων ἢ
Βουλὴ ἢ τὸ συμβούλιον ἔχουν χρέος νὰ
εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως καὶ ὅλας τὰς ἐ-
κπαρχίας τῆς ἐπικρατείας, διὰ νὰ στεί-
λωσι τοὺς πληρεξουσίους των διὰ τὴν
ἐκλογὴν τοῦ Κυβερνήτου.

Κεφ. Ζ΄.

Περὶ Κυβερνήτου.

102. Εἰς τὸν Κυβερνήτην ἐμπιστεύεται
ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία.

103. Ὁ Κυβερνήτης εἶναι ἀπαραξίαστος.

104. Οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας
εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς δημοσίους πρά-
ξεις των.

105. Ἐνεργεῖ τοὺς νόμους διὰ τῶν γραμ-
ματέων τῆς ἐπικρατείας καθ' ὅλην τὴν
ἐπικράτειαν.

106. Ὅλα τὰ διατάγματα ὑπογράφον-
ται ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην, προσυπογρά-
φονται ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς ἐπικρα-
τείας, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνή-
κουσι, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφρα-
γίδα τῆς αὐτῆς Γραμματείας.

107. Κινεῖ τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν
δυνάμεις.

108. Προβάλλει σχέδια νόμων εἰς τὴν
Βουλὴν κατὰ τὸ 75 ἄρθρον, διορίζων
ἕναν ἢ πλειότερους ἐκ τῶν Γραμματέων
τῆς ἐπικρατείας νὰ παρευρίσκωνται εἰς
τὴν περὶ τούτων συζήτησιν, τὴν γενε-

μένην εἰς τὴν Βουλὴν· εἰς ταύτην δὲ τὴν συζήτησιν ἐξάπαντος πρέπει νὰ παρευρίσκειται μετὰ τῶν ἄλλων κ' ἐκεῖνος ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, εἰς τοῦ ὅποιου τὸν κλάδον ἀνήκει ὁ προβαλλόμενος νόμος.

109. Φροντίζει περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους.

110. Διορίζει καὶ ἀλλάσει τοὺς Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας καὶ ὅλα τὰ ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα τῆς διοικήσεως, καὶ προσδιορίζει τὰ καθήκοντα ἐκάστου αὐτῶν.

111. Ἀνταποκρίνεται μὲ τὰς ξένας δυνάμεις.

112. Κηρύττει πόλεμον, κλείει εἰρήνην, συνδέει συνθήκας κ.τ.λ. κατὰ τὸ 95 ἄρθρον.

113. Πέμπει πρέσβεις, προξένους, πράκτορας κ.τ.λ. εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας,

καὶ δέχεται παρ' αὐτῶν παρομοίως.

114. Ἡμπορεῖ νὰ συγκαλῆ τὴν Βουλὴν εἰς ἑκτακτον σύνοδον, ἢ συνεδρίασιν, ἔταν ἡ χρεία τὸ καλῆ, καὶ νὰ τὴν παραπεύνη, κατὰ τὰς χρείας τῆς ἐπικρατείας, περισσότερον τῶν τεσσάρων μηνῶν.

115. Φροντίζει διὰ τὴν ἀκριθεῖα τῶν νόμων ἐκτέλεσιν.

116. Χρεωστεῖ νὰ φροντίζη, διὰ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων.

117. Χρέος ἔχει νὰ δώσῃ νόμον σχεδίου περὶ συστάσεως πολιτικοῦ στρατεύματος.

118. Ὁ Κυβερνήτης δὲν ἔχει εἴσοδον εἰς τὴν Βουλὴν εἰμὴ εἰς τὴν ἑναρξιν καὶ παύσιν τῶν συνόδων.

119. Εἰς πᾶσαν συνόδου ἑναρξιν ὁμιλεῖ διὰ τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς ἐπικρατείας κατάστασιν, μάλιστα διὰ τοὺς πόρους καὶ τὰ

ἔξοδα, διὰ τὰς μελλούσας χρείας τοῦ ἐρχομένου ἔτους, καὶ διὰ τὰς δυνατὰς βελτιώσεις τῶν κοινῶν πραγμάτων.

120. Ἡ ἐκλογή τοῦ Κυβερνήτου θὰ κανονισθῇ ἀπὸ ἰδιαίτερον νόμον, ὁ ὁποῖος θὰ γένη ἀπὸ τὴν Βουλὴν τοῦ παρόντος ἔτους.

121. Ἡ διάρκεια τοῦ Κυβερνήτου εἶναι ἑπταετής.

122. Ὁ Κυβερνήτης ἐκλεχθεὶς ὀρκίζεται δημοσίως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι θὰ προστατεύει καὶ διασώζει τὸ πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν Κυβερνητικὸν ὄγκον.

123. Ὁ Κυβερνήτης ἐπικυρώνει καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους κατὰ τὸ 73 ἄρθρον.

124. Ὁ Κυβερνήτης διὰ φιλανθρωπίαν καὶ διὰ λόγους ἰσχυροῦς ἠμπορεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὴν κεφαλικὴν ποινὴν, ἀφ' οὗ πρυμβουλευθῇ τοὺς γραμματεῖς τῆς ἐπι-

κρατείας, κατὰ σύστασιν τοῦ δικαστηρίου.
 †25. Εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένον εἰς τὸν Κυβερνήτην καὶ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς ὁποιαδήποτε συνθήκην, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν κατάργησιν τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ὑπάρξεως καὶ ἀνεξαρτησίας.

Κεφ. Η'.

Περὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

126. Ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία ἔχει γραμματεῖς, ἃ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, β' τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας, γ' τὸν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας, δ' τὸν ἐπὶ τῶν πολεμικῶν, ε' τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, στ' τὸν ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς παιδείας.

127. Οὔτοι δημοσιεύουν καὶ ἐνεργοῦν ὅλα τὰ διατάγματα τοῦ Κυβερνήτου, καὶ ἕκαστος προσυπογράφεται εἰς ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸν κλάδον του.

128. Ἐκαστος τῶν γραμματέων, προσκαλούμενος ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῶν πραγμάτων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸν κλάδον του· μόνος δὲ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἠμπορεῖ ν' ἀναβάλλῃ τὴν κοινοποίησιν τῶν πραγμάτων ἐκείνων, ὅσα τότε δὲν συμφέρει νὰ κοινολογηθῶσιν.

129. Ἐχουσιν εἰσοδὸν ἐλευθέραν εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, καὶ ἀκούονται, ὅταν ζητῶσι τὸν λόγον.

130. Κάνεις τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας δὲν συγχωρεῖται νὰ λαμβάνῃ μέρος κατ' εὐθείαν ἢ πλαγίως εἰς μίσθωσιν περισσῶν τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ ποι-

νῆ ἐκπτώσεως τοῦ ὑπουργήματός του.

131. Οἱ γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας εἶναι ὑπεύθυνοι, καὶ κατηγοροῦνται ἔμπροσθεν τῆς Βουλῆς διὰ προδοσίαν, κατάχρησιν δημοσίων χρημάτων, καὶ δι' ὑπογραφὴν τῶν εἰς διάταγμα ἀντιβαῖνον εἰς τοὺς θεμελιώδεις νόμους.

132. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ τὰς κατὰ τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας κατηγορίας· κ' εἰάν διὰ τῶν πλειόνων ψήφων ἀποφασίσῃ τὴν ἐξέτασιν, διορίζει ἐπιτροπὴν προεξεταστικὴν, συγκειμένην ἀπὸ ἐπτὰ Βουλευτῶν, ἢ ὅποια, ἀφ' οὗ ὀρκωθῆ, ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της, καὶ ἀρχίζει τὰς ἐργασίας της.

Ὅταν συγκροτηθῇ συνεδρίασις διὰ ν' ἀναγνωσθῆ ἢ ἀναφορὰ τῆς προεξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ Βουλὴ δύναται ν' ἀποδεχθῆ ἢ ν' ἀπαβάλλῃ τὴν ἐξέτασιν· κ' εἰάν τὴν ἀποδεχθῆ, διορίζει ἐπι-

τὴν ἡμέραν συνεδριάσεως, καθ' ἣν μετασχηματίζεται εἰς δικαστήριον. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου προεδρεύει τὴν Βουλὴν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξετάσεως· ὁ δὲ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ προεξεταστικὴ ἐπιτροπὴ δὲν λαμβάνουν μέρος οὔτε εἰς τὴν συνηγορίαν, οὔτε εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Ὁ πρόεδρος ὀρκίζει τοὺς Βουλευτὰς τὸν ἐξῆς ὄρκον· « Ὀρκίσεσθε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ προσέξετε εἰς τὴν κατηγορίαν, ἢ ὅποια ἴ ἀναγνωσθῆ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς προεξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· νὰ μὴ προδώσετε τὰ δίκαια οὔτε τοῦ κατηγορουμένου, οὔτε τῆς κοινωνίας· νὰ μὴν ἐπιρροιασθῆτε μήτε ἀπὸ προσωπικὸν μῖσος, μήτε ἀπὸ φόβον ἢ συμπαθειαν· ν' ἀποφασίσετε βάζοντες βάσιν εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν τοῦ κατηγορου-

μένου μὲ τὴν ἀφιλοπροσωπίαν ἐκείνην, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν δίκαιον καὶ ἐλεύθερον ἄνθρωπον. »

Μετὰ τὸν ὄρκον ἀρχίζει ἡ ἐξέτασις, ἡ ὅποια γίνεται ἀπὸ μόνον τὸν πρόεδρον, καὶ αἱ συνηγορίαι, χωρὶς νὰ ᾖναι συγχωρημένον εἰς κανέναν τῶν Βουλευτῶν νὰ ὀμιλήσῃ ὑπὲρ ἢ κατὰ ὁ πρόεδρος ἢ ἄλλος τῆς προεξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ ἐθνικοῦ συνηγόρου.

Αἱ πλείονες τῶν ψήφων εἶναι ἱκαναὶ εἰς ἐξέλεξιν τοῦ ἐγκλήματος· ἡ ἔκπτωσις τοῦ κατηγορηθέντος ἀπὸ τὸ ὑποῦργημά του εἶναι ἡ μόνη ποινὴ, τὴν ὅποیان ἡμπορεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Βουλὴ· ὁ δὲ κατηγορηθεὶς, ἀφ' οὗ ἐξελεγχθῆ ἔνοχος, εἶναι ὡς ἀπλοῦς πολίτης, ὑποκείμενος εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ἀνηκόντων δικαστηρίων, καὶ εἰς τὴν ἀπὸ

τούς νόμους ἐπιβαλλομένην ποινήν.

Κεφ. Θ'.

Περὶ Δικαστηρίων.

133. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο εἰς τὰς ἀποφάσεις της.

134. Δικάζει κατὰ τοὺς γραπτοὺς νόμους τοῦ ἔθνους.

135. Ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους.

136. Τρία εἶδη δικαστηρίων εἶναι δεκτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα·

α. Τὸ τῶν εἰρηνοδικῶν.

β. Τὸ ἐπαρχιακόν.

γ. Τὸ τῶν ἀνεκκλήτων.

Ἐκτὸς τούτων διορίζεται καὶ ἐν ἀνώτατον ἢ ἀκυρωτικὸν δικαστήριον, τὸ ὁ-

ποῖον παρεδρεύει εἰς τῆς Κυβερνήσεως τῆς καθέδραν.

137. Οἱ ὀρκωτοὶ δικασταὶ εἶναι δεκτοὶ ἢ Βουλῇ νὰ φροντίσῃ μὲ ἰδιαίτερον νόμον νὰ συστήσῃ αὐτούς.

138. Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ ἢ δικαστήρια ἔκτακτα ἀπαγορεύονται εἰς τὸ ἐξῆς.

139. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ δικάζονται δι' αἵρετοκρείσας ἐκκλητῶς, καὶ ἀνεκκλήτως.

140. Αἱ κρισολογίαι γίνονται δημοσίως ἐκτὸς ὅσας ἢ δημοσιότης εἶναι ἐναντία εἰς τὴν σεμνότητα, καὶ τότε τὸ δικαστήριον χρεωστεῖ νὰ τὸ ἀποφασίσῃ.

141. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων γίνονται πάντοτε δημοσίως.

142. Ἔως ὅτου δημοσιευθῶσι κώδικες κατὰ τὸ 99 ἄρθρον, οἱ Βυζαντινοὶ νόμοι, τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἐγκλημάτων

πάν τῆς Ἑ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ οἱ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας δημοσιευόμενοι νόμοι ἔχουν ἰσχὺν· εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἰσχὺν νόμον ἔχει ὁ ἐμπορικὸς τῆς Γαλλίας κώδηξ.

143. Οἱ παρόντες συνταγματικοὶ νόμοι ὑπερισχύουν ἀπὸ ὅλους τοὺς λοιποὺς· οἱ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ἐκδιδόμενοι νόμοι ὑπερισχύουν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους.

144. Οἱ δικασταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ δόλον, δωροδοκίαν, μεροληψίαν, καὶ διὰ ὅσα ἐγκλήματα ὁ περὶ διοργανισμοῦ δικαστηρίων νόμος διατάσσει.

145. Τὰ κατώτερα δικαστήρια εἶναι ὑπεύθυνα εἰς τὰ ἀνώτερα, καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς τὴν Βουλὴν.

146. Ὁ περὶ ὀργανισμοῦ δικαστηρίων νόμος, ὁ ὑπὸ Ἀριθ. ιγ' τοῦ κώδικος τῶν νόμων ἐκδοθεὶς, ἔχει ἰσχὺν. Κατ' αὐ-

τὸν δὲ συστηθῶσι τὰ δικαστήρια.

Ἡ Βουλὴ δὲ διορίζει ἐντὸς τοῦ παρόντος ἔτους ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸν νόμον τοῦτον, καὶ νὰ τὸν ὑποβάλλῃ ἔπειτα εἰς τὴν κρίσιν τῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

147. Ἡ Κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ χωρὶς ἀναβολὴν νὰ εὐρεθῇ σταθερὸς πόρος ζωῆς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντων στρατιωτῶν, προλαμβάνουσα πᾶσαν κατὰ τοῦτο κατάχρησιν.

148. Ἡ Κυβέρνησις χρεωστεῖ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων νὰ ἀντιβραβεύσῃ ὅλους, ὅσοι συνεισέφεραν, καὶ δὲ συνεισφέρουσιν

ἕως τέλους εἰς θεραπεΐαν τῶν χρημα-
τικῶν τῆς Ἑλλάδος χρειῶν, καὶ
ν' ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς ὑπὲρ αὐτῆς
δυστυχήσαντας.

149. Τὰ χρώματα τοῦ ἔθνικοῦ σημείου
καὶ τῶν σημαιῶν τῆς θαλάσσης καὶ
τῆς ξηρᾶς εἶναι τὸ κυανοῦν καὶ λευκόν.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἔθνικῶν ση-
μαιῶν καὶ τοῦ ἔθνικοῦ σημείου δὲ εἶ-
ναι κατὰ τὴν περὶ τούτων προεκδοθεῖσαν
διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς
τῶν σημαιῶν τούτων ἄλλας νὰ μὴ με-
ταχειρίζονται οἱ Ἕλληνες μήτε εἰς
τὴν γῆν μήτε εἰς τὴν θάλασσαν.

150. Ἡ σφραγὶς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπι-
κρατείας φέρει σημεῖον χαρακτηριστι-
κὸν τὴν Ἀθηνᾶν, μὲ τὰ σύμβολα τῆς
φρονήσεως.

Ὁρκος Ἑλληνικὸς.

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὑ-
ψίστου καὶ τῆς πατρίδος νὰ συντρέ-
χω πάντοτε εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἐλευ-
θερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους μου,
δικιάζων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴν μου
τὴν ζωὴν, εἰάν ἢ χρεια τὸ καλέσῃ.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ ὑποτάσσω-
μαι εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος μου,
νὰ σέβωμαι τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν μου,
καὶ νὰ ἐκπληρῶ ἀπαράβατως τὰ κα-
θήκοντα τοῦ πολίτου.

Ὁρκος Βουλευτικὸς.

Ὁρκίζομαι εἰς τ' ὄνομα τοῦ ὑ-
ψίστου νὰ διατηρήσω ἀπαρασαλεύτως
τοὺς θεμελιώδεις νόμους τῆς Ἑλλη-
νικῆς πολιτείας, καὶ εἰς κάμμιναν πε-
ρίστασιν, καὶ διὰ κάμμιναν πρόσσιν
νὰ μὴ παρεκτραπῶ, μηδὲ νὰ ὑπιφέ-

φω νὰ παρεκτραπῶσιν ἄλλοι ἀπὸ αὐ-
 τούς· νὰ ἦμαι πάντοτε ὑπέρμαχος τῆς
 ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους μου, καὶ τῆς
 κοινῆς καὶ μερικῆς ἐλευθερίας τῶν συμ-
 πολιτῶν μου, καὶ νὰ συνεισφέρω μὲ
 ὅλας μου τὰς δυνάμεις εἰς διατήρησιν καὶ
 αὐξησιν καὶ κοινῆς καὶ ἀτομικῆς εὐ-
 δαιμονίας τῶν Ἑλλήνων.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ μὴ λάβω
 ποτὲ ἀπὸ κανέναν διὰ κάμμίαν πρό-
 φασιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ παρα-
 μικρὸν δῶρον, διὰ νὰ δώσω τὴν ψῆ-
 φον μου κατὰ τὴν ἀρέσκειαν ἄλλου,
 καὶ ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς μου.

Ὁρκος τοῦ Κυβερνήτου.

Ὁρκίζομαι εἰς τ' ὄνομα τοῦ ὑ-
 ψίστου νὰ διατηρήσω ἀπαρασαλεύτως
 τοὺς θεμελιώδεις νόμους τῆς Ἑλλη-
 νικῆς πολιτείας, καὶ εἰς κάμμίαν πε-

ρίστασιν, ἢ διὰ κάμμίαν πρόφασιν νὰ
 μὴ τοὺς ἀθετήσω, μηδὲ νὰ συγχωρή-
 σω ἢ ἀθετηθῶσιν.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ ὑπερα-
 σπῶ καὶ νὰ διατηρήσω μὲ ὅλας μου
 τὰς δυνάμεις τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ
 Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τὴν κοινὴν καὶ
 ἀτομικὴν ἐλευθερίαν· νὰ σέβωμαι τὰ
 δικαιώματα ὅλων ὁμοῦ καὶ ἐνὸς ἐκά-
 στου τῶν πολιτῶν, καὶ πρὸς διατήρη-
 σιν καὶ αὐξησιν τῆς γενικῆς καὶ με-
 ρικῆς εὐδαιμονίας νὰ μὴ παράμελήσω
 κανένα ἀπὸ τὰ μέσα, ὅσα οἱ νόμοι
 ἐμπιστεύθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν μου.

Ἄριθ. ΙΕ' τοῦ Ἡ Ἐθνικῆ Γ' τῶν Ἐλ-
κώδηκος τῶν λήνων Συνέλευσις,
ψηφισμάτων.

Ἀνακρίνασα, προσθαφαιρέσασα,
ἐπιδιορθώσασα τὸν νόμον τῆς Ἐπι-
δαύρου, ἢ τὸ προσωρινὸν πολίτευμα τῆς
Ἑλλάδος,

Ψηφίζει.

Α'. Τὸ αὐτὸ πολίτευμα, ὑπὸ τ' ὄνο-
μα, Πολιτικὸν σύνταγμα τῆς Ἑλλά-
δος, ἀναγνωριζόμενον ἐφεξῆς ἀφιερῶται
εἰς τὴν πίστιν τῆς Βουλῆς, τοῦ Κυ-
βερνήτου καὶ τοῦ Δικαστικοῦ, διὰ νὰ
διατηρῆται ἐν ἀκρίβειᾳ, ἀφιερῶται εἰς τὴν
εὐνοίαν τῶν λαῶν, καὶ εἰς τὸν πατριω-
τισμὸν παντὸς Ἑλληνοῦ, διὰ νὰ ἐνερ-
γῆται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν.

Β'. Ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ περι-
στάσει δύναται ἡ Βουλὴ, ἢ ἡ Κυβέρ-

νησις νὰ νομοθετήσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν
ἐναντίον εἰς τὸ παρὸν πολιτικὸν σύνταγμα.

Γ'. Τὸ σύνταγμα τοῦτο θέλει δημοσι-
ευθῆ διὰ τοῦ τύπου καθ' ὅλην τὴν ἐ-
πικράτειαν.

Δ'. Τὸ πρωτότυπον θέλει διατηρηθῆ εἰς
τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ε'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ
εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ
δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Τροιζῆνι κατὰ μῆνα
Μαΐου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰ-
κοστοῦ ἐξδόμου σωτηρίου ἔτους, καὶ
ἐξδόμου τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Σισίνης.

Π. Μαυρομιχάλης.

Σ. Γεικούπης.

Γ. Βαλτινός.

Ὁ Κορίνθου Κύριλος.

Γεώργιος Νουτάς.

Σ. Σεραφεῖμ.

Σταυρὸς Νικολάου.

Ἀναστ. Χαλαμπής.

Ἰωάννης Κωλέττης. Π. Ναούμ.
 Ἰ. Κ. Μαυρομιχάλης. Γιαννούλ. Καραμάνος
 Θ. Κολοκοτρώνης. Γ. Τζώκρης.
 Ν. Τζαβέλας. Σταματέλος Ἄντωνό-
 Ζώης Πάνου. πούλος.
 Βελισάρ. Καλόγηρος. Ἰωάν. Κοκκαλιάρης.
 Κωνσταντῖνος Βέρης. Νότης Μωότηζαρις.
 Γεώργιος Κίτζος. Ἄντωνάκης Καραπα-
 Λάμπρος Νάκος. τᾶς.
 Ν. Σάββα Πατρα- Κ. Γ. Δουζίνα.
 τζικιώτης. Ἄναγν. Παπαγιαννα-
 Μιχ. Γρίβας. κόπουλος.
 Νικόλ. Γ. Ἰγγλέσσης. Ἄναγν. Δεληγιάνης.
 Ἐμ. Ξένος. Ν. Πονηρόπουλος.
 Νικόλ. Χρυσιβέργης. Μ. Βερνάρδος.
 Σπῦρος Μίλιος. Ἄναγν. Παπαλεξό-
 Ἄναγν. Κωπανίτζας. πούλος.
 Πρωτοσύγκελος Γε- Ζαχ. Ἰωάννου.
 ράσιμος. Μινᾶς Σακκελαρίου.
 Δ. Ταγκάπουλος. Τάτσης Μαγκίνας.